

a zastupovati hon. společenstvo (§ 12), přiznati oprávnění, aby zastupoval zájmy jednotlivých gruntovníků ohledně těch pozemků, které, nejsou součástí společenstevní honitby, byly k výkonu myslivosti dle § 5 přikázány do jiné honitby.

Právem uznal tedy žal. úřad rekurs hon. výboru proti určení výše náhrady za pozemky dle § 5 přikázané pro nedostatek legitimace za nepřipustný.

Č. 5921.

Domovské právo (Slovensko): O přikazování bezdomovců.

(Nález ze dne 4. října 1926 č. 19.766.)

V ě c: Obec Z. proti župnímu úřadu v Nitře o domovskou příslušnost Rosy T. a Ludvíka T.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ob. zastupitelstvo v Ď., projednávajíc v sezení dne 9. října 1922 příslušnost Rozalie T. k nařízení hlavního služného, ježto se jednalo o náhradu léčebných výloh, usneslo se, že jí za příslušnici neuznává, neboť, třebas její otec před přestěhováním se do M. v obci asi pět roků býval jako nádeník, příslušnosti nenabyl, poněvadž neměl v obci majetek, žádné daně neplatil a veř. práce nekonal; taktéž ob. zastupitelstvo v M. v sezení z 9. října 1922 neuznalo ji za svoji příslušnici, neboť třebas otec její před patnácti lety v M. v továrně byl zaměstnán, v obci příslušnosti nabýti nemohl, poněvadž nebyl zdaněn; ježto otec není tam příslušný, nemůže také jeho dcera tamže býti příslušnou. Podobně i ob. zastupitelstvo v Mar. v zasedání z 24. listopadu 1922 neuznalo Rozalii T. svoji příslušnicí — třeba se tam narodila — neboť její otec v obci před 20ti lety pouze tři leta se zdržoval, daně neplatil a proto tamním příslušníkem se nestal a tudíž také dcera této příslušnosti nabýti nemohla.

Ludvík T., otec Rozalie T., byv slyšen, udal, že se narodil 13. července 1856 ve Z., kde se 12 roků zdržoval, pak se přestěhoval do M. a odtud do Ď.; odveden byl z M. jako m-ský obyvatel; po odbytí voj. služby zdržoval se krátkou dobu v různých obcích, konečně v Mar. 10 let a Ď. 12 let, po 16 roků již se zdržuje v M., daň neplatil nikde.

Na to župní úřad nař. rozhodnutím z úřední moci přikázal Ludvíka T., narozeného ve Z. dne 14. července 1856, domovským právem do Z. na základě § 16 lit. b) zák. čl. XXII : 1886, kteroužto příslušnost ve smyslu § 6 cit. zák. sleduje i jeho dcera Rozalie, poněvadž konaným vyšetřováním nemohla býti ani původní, ani samostatně nabytá dom. příslušnost jmenovaného zjištěna, následkem toho bylo třeba ho za bezdomovce považovati, který ve smyslu § 16 lit. b) cit. zák. článku musel býti dom. právem přikázán do obce Z.; poněvadž ani jeho dcera Rozalie dosud samostatnou dom. příslušnost nikde nenabyla, sleduje ve smyslu § 6 cit. zák. článku příslušnost otcovu ve Z.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou a vytýkající, že župní úřad neprávem použil předpisu posl. odst. § 16 zák. čl. XXII : 1886, uznal nss důvodnou, veden jsa těmito úvahami:

V případě, že se nedá domovská příslušnost zjistiti, přikáže se dle § 16 odst. 1 zák. čl. XXII : 1886 osoba, o níž jde, následujícím pořadem obci: v níž platí daně, v níž se narodila, v níž se zdržovala v posledních pěti letech nejdéle a je-li nalezencem, obci, v níž byla nalezena. Dle 2. odst. cit. předpisu jest, jedná-li se o příslušnost celé rodiny a dom. příslušnost otce byla již dle některých shora uvedených momentů zjištěna, aneb má býti současně takto zjištěna pro veškeré členy rodiny, vyjma ony, kteří již nabyli jiné příslušnosti, rozhodnou takto zjištěná příslušnost otce.

V daném případě není sporu o tom a jest také správními spisy doloženo, že Rozalie T. jest svobodná, zletilá a že jednalo se toliko o zjištění její dom. příslušnosti samotné. Za tohoto stavu věci bylo na žal. úřadu, aby pro případ, že by nemohl zjistiti její příslušnost dle předpisu § 6, určil ji dle odst. 1 § 16. Žal. úřad však tímto způsobem nepokračoval, nýbrž použiv 2. odst. § 16 cit. zákona, určil domovskou příslušnost otce Rozalie T. a vyslovil, že ona tuto příslušnost sleduje, tak jako by se jednalo o otázku dom. příslušnosti celé rodiny. Tento postup za daného stavu věci odporuje však zákonu.

Č. 5922.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení.
Řízení před nss-em: Výrok fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků, kterým se vyřizují námitky strany podané proti rozkazu o hektarovém příspěvku, je rozhodnutím správního úřadu, není však rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 5. října 1926 č. 9519.)

V ě c: Jan L. v M. proti fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků při státním pozemkovém úřadě o hektarové příspěvky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Plat. rozkazem fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků při stpú-ě v Praze datovaným dnem 1. ledna 1925 předepsáno bylo st-li na hektarových příspěvcích pro rok 1925 13.331 Kč 70 hal., při čemž vzata za základ výměra půdy 4.443 ha 89 a 88 m². Zároveň byl st-l poučen, že může proti výměru do 14 dnů podati námitky ke stpú-u. St-l učinil dne 30. prosince 1924 na fond podání, v němž uvádí, že podává »námitky« proti plat. rozkazu resp. oznamuje plošné změny ve výměře zabrané půdy nastalé příkázáním půdy do vlastnictví dlouhodobých pachtýřů v roce 1922, jednak převzetím jejím se strany stpú-u dne 1. října 1924 a poznamenal, že příspěvky na tyto plochy připadající (3242 Kč 34 h) měly býti za dobu, po kterou trvá úbytek oněch ploch od předepsaného příspěvku odečteny. Fond vyžádal si od stpú-u potvrzení nastalých změn ve výměře zabraného majetku st-lova vyrozuměl st-le výměrem z 23. prosince 1925, že snižuje základ pro vyměření hektarového příspěvku na rok 1925 a násl. o plochy, které